

# רמדאן מצרי (מימין), לובש סוודר מכוספס, ולמטה מסחיד את פניו) נאשם באונס ומעשיי סדום — הכל על שובר הגלים של מלון „הילטון“

אבי ולדמן, העולם הזה



אבי ולדמן, העולם הזה

כי מישקפי נשברו. לפני שהוא הלך הוא שאל כמה כסף יש לי בתיק ואמר שאם אשקר הוא יהרוג אותי. הוא לקח 30 שקל ואת מפתחתי. רק כאשר הגעתי למיטרה הרגתי שתי שאני מרממת מפייטהטבעת. נשתי לחתי לרופא לבריקה. לא הייתי בתולה כאשר זה קרה, והיה לי חבר לפני כן. כעת אין לי חבר. **עד כאן עדותה של מישל.** אחרי סיום עדותה נחקרה העדה על ידי הסניגור. עורכי־הדין ניסה לערער את עדותה ומצא כי היו פרטים רבים

היו חלקים מעשביים ואני החלקתי ונעלי נקרעו. החזקתי את הנעליים בידי וכאשר החלקתי הוא חשב שאני עושה זאת בכוונה. הוא ציווה עלי להתפשט, עשיתי כמצוותו. הוא אמר לי לשכב על הסלע ולדפוק אותו בפה. הוא היה לבוש רוק הפשיל מעט את מכנסיו. ישבתי על כרכי ועשיתי כדבריו. אחריכך הוא אנס אותי בדרך הרגילה ואז הוא ציווה עלי לשכב על הכסן ובעל אותי מאחור. הוא אמר לי לזחול על ארבע ושוב עשה בי מעשה־סדום. אחריכך

הוא ניסה שוב לנשק אותי ואני דחפתי אותו. הוא התרגז מאוד, שם את ידו על פי ורחף אותי ארצה. התחלתי לבכות והוא אמר לי לשתוק, אחרת ירצח אותי. הגשם כמעט פסק והוא אחז בידי והוביל אותי ברחובות צדדיים. לא הכרתי את הרחובות, ופיתאום ראיתי שאנחנו ליד חוף מלון הילטון. הוא לקח אותי לשרותי־הגברים וציווה עלי להתפשט. סרבתי, הוא היכה בראשי, נפלתי ומישקפי נשברו. אני קיצרת־ראוי וכלי מישקפיים כמעט ואינני רואה כלום. זחלתי על



# אונס על הסלע

**מישל** (שם בדוי). כל פירטיזוהוה של התיירת נאסרו לפרסום, הווי מנה עליידי מישטרת ישראל לחזור לארץ, ולנסות לזהות חשוד שנעצר בתחנה־המרכזית בתל־אביב. מישל, צעירה צנומה ונמוכה, ביקרה בישראל כתיירת באוקטובר השנה, ונאנסה בי אכזריות בשפת־הים בתל־אביב ליד מלון הילטון. היא נשארה בארץ חמי

## אחרי האונס, נמלטה התיירת בשחייה מתחת לכני המים, בערב חורפי גשום

שה ימים נוספים כדי לאפשר למישל טרה למצוא את האנס, אך זה לא נמצא. כאשר עצרה המישטרה בראשית דצמבר את רמדאן מצרי, 24, מעזה, ששוטט בתחנה־המרכזית והציע לתייר רת להצטרף אליו, הוזמנה מישל ליש ראל כדי לנסות ולזהותו. מישטרת ישראל שילמה עבור הכרטיס. מישל הגיעה לישראל. ולמחרת בבוקר עברה עלי־פני שורת הגברים שעמרו במיסי דרזיוהוי לפניה. היא עברה עלי־פני כל השורה, ואחריכך זיהתה, ללא כל ספק, את מצרי. לפני שחזרה ללונדון. מקום־מגורי, באה התיירת לבית־המישפט ומסי רה את עדותה בפני השופט מנחם אילן. את סיפורה סיפרה בחקירה הראי שית שערכה התובעת נאוה שילר. **וכך סיפרה מישל:** באתי לישראל בי 8 באוקטובר הש' נה, ועזבתי בי 27 לחודש. הייתי אמורה לחזור ללונדון בי 22 באוקטובר, אבל נשאיתי עוד המישה ימים כדי לנסות ולזהות את האדם שאנס אותי. יחד אתי

אותם סיפרה בבית־המישפט אך לא בעת חקירתה במישטרה. הוא שאל אותה מדוע אחרי שהגבר ניסה לנשקה מתחת לעמודי־הבית בגשם והיכה אותה, המשיכה ללכת אתו ולא ברה ממנו. מישל אמרה כי לא חשבה לרגע שהאיש יאנס אותה. היא היתה בטוחה כי תוכל להסביר לו שאיננה מעוניינת בו ולדחותו ללא אלימות. מצרי נאשם בחמישה מגעים מיניים בניגוד לרצונה וכן בניגוד כספה. הוא נמצא במעצר עד תום ההליכים. **אילנה אלון**

הוא קם ואמר לי לא להביט בו. ראיתי שהוא הולך ועקבתי אחריו במבטי. הוא חזר ואמר לי שעלי לחכות לו כי הוא יחזור כעוד חצי שעה. הוא ציווה שלא אביט בו פן יהרוג אותי. היכיתי עשר דקות ולבשתי משהו, לבשתי עוד בגד ונכנסתי למים. פחדתי לחזור דרך הסלעים, כמו שהגענו, כי חששתי שהוא מתחבא שם. הלכתי במים ואחריכך שחיתי. נתקלתי בגדר במים, צללתי ועברתי מתחתיה. יצאתי מהמים, ועל החוף פגשתי דיגי, הוא לקח אותי למישטרה. לא ראיתי כלום

הריצפה ומיששתי כדי למצוא את מישקפי. שמעתי אותו מדבר עברית עם מישו, אך לא צעקתי לעזרה כי פחדתי שזה חבר שלו, ושניים הם יותר מסוכנים מאחד. מצאתי את מישקפי ויצאנו החוצה. ישבנו על החוף והוא סיפר לי שיש מיקרים שהוא מתעצבן ואינו יכול לשלוט בעצמו. הוא ציווה עלי לגעת בראשו והרגשתי שהוא חם מאוד. קמתי ללכת, אבל הוא משך בידי בחווקה וסחב אותי לכיוון הסלעים. הוא משך אותי לסלע הקיצוני ביותר. הסלעים